

o svemu već drugi odlučili i da se ništa ne može promijeti. Ova današnja sveta misa, Dan Gospodnji, proslava Isusovog uskrnuća svake nedjelje pruža nam novost života sa svojim vrijednostima među kojima je i Vaša žrtva. Kršćanska vjera je na ovim postorima uvijek pa tako i danas mijenjala lice povijesti, daje nam nadu i uspostavlja ponovni mir. **Ljudi, braćo i sestre, pozvani smo djelovati hrabro i predano;** nemojmo se sramiti Evanđelja; nemojmo se bojati života, rađanja djece; Da, onaj Zli, posijao je strah, posijao je zlo sjeme, želi utrti i naše sjeme... No, tu smo danas da mu se opremo čvrsti u vjeri. Ponovno progovaram o nadi koja nam je darovana i ona nas obvezuje - žrtve i poginuli nas obvezuju na obnavljanje društva, na unošenje svjetla Evanđelja u naše vrijeme i prostor.

Potrebno je unositi svjetlo, jer ima dosta pokazatelja lutanja. U odgoj naše djece i mladih pokušava se posijati loše sjeme, izrasta kukolj; neprimjereni sadržaji koji se protive kršćanskoj antropologiji se žele provući u školske programe. Da, da o tome Isus govori u današnjem evanđelju. Stoga, potičemo danas Vas, poštovani roditelji i obitelji da budete odgovorni i ne prepuštate svoju djecu, svoje najdragocjenije blago, tek tako olako kao plijen onima kojima je upravo najmanje stalo do dobra vaše djece. (str.21)

Braćo i sestre, samo potpunim poslušom i predanjem Bogu, koji nas je u svome Sinu oslobodio istočnoga grijeha, korijena svih grijeha, možemo nadvladati zlo pored nas i u nama. Potrebno je svakodnevno rasti u milosti Božjoj, ispitivati svoju savjest, iskreno se kajati za svoje počinjene grijeha, pogotovo one svjesne, ispovijedati se, postiti i molitvi i tada neće nedostati Božje blagoslova a niti zemaljskog blagostanja. I za utjehu.... plodove Kraljevstva Božjega i onako se beru "kada Gospodin dođe", a uživaju se nakon žetve, Na drugome svijetu. Svi smo mi u isti vrijeme i pšenica i kukolj. Samo je jedan bio pšenica bez kukolja, bez grijeha. To je ono zrno koje je jednoga dana palo u zemlju, umrlo i uskrsnulo. Oživjelo je. To zrno je postalo kruh dolazi k nama da nas pretvori u Božju pšenicu. Ali, čuvajmo ono dobro što je u nama posijano. To je krsna milost. Čuvajmo ono dobro da ne dođe napasnik i posije nevaljano, grijeh. **don Robert Zubović, dekan**

Program proslave

9.00 sati - Općina Josipdol - okupljanje uzornika
 10.30 sati - Dom na Vojnovcu - Okrugli stol o
 pitomju prognozama
 gđa. Rača Tomalić, europarlamentarka
 12.00 sati - Pitomi Javor - Sv. Misa zahvalnica
 za obranu od agresije i sve žrtve rata
 pred: Robert Zubović, dekan ogulinski
 15.30 sati - Škola Cerovnik - prezentacija pojilka
 o održanom razvoju Ogulinskog kraja

Odbor za Pitomi Javor DPD Cerovnik
 Srećko Jandelić Marijan Gerovac
 Zapa Cerovnik Općina Josipdol
 pop Ante Luketić Zlatko Mihaljević

Pod Gospinim plaštom

OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC

047-584-070 • 098-887-044 • pop.ante@gmail.com

27. srpnja 2014. • 17. NKG • God. V. • br. 29 (204)

Misa zahvalnica za obranu Cerovnika, Ogulinskog kraja, Karlovačke županije i Domovine Hrvatske. PITOMI JAVOR, 20. srpnja 2014. (Mt 13, 24-30)

Božja riječ današnje 16. Nedjelje kroz godinu izvrsno se uklapa u ovaj zahvalni spomen čin Kristove ljubavi prema svima nama i Vaše (braniteljske) ljubavi i žrtve koju ste podnili i prinijeli za svoj Dom, Domovinu a ponajviše za ovaj naš ogulinski kraj. Isus govori svojim suvremenicima o Božjem kraljevstvu, o novom poretku, o novome svijetu o novoj civilizaciji i kulturi života koju je on donio na svijet, za čovjeka i njegovo spasenje. Služi se kao i obično slikama iz života, mi ih zovemo prispodobama, usporedbama. Ako tko među nama nije sve baš razumio, pokušat ćemo sada protumačiti i aktualizirati ovaj tekst za nas u ovo sadašnje vrijeme, na ovom prostoru, uzevši u obzir i ono što se tijekom povijesti događalo u ovom kraju.

Isus govori o njivi, polju, gdje je posijana pšenica, žito..... Promatram ovih dana i naša, Bogu hvala još ne posve zapuštena polja kako se zlate od pšenice, već se pune traktori prvim ranim kupusom i krumpirom itd...

"Pustite neka oboje rastu do žetve!"

Taj odgovor gospodara zabrinutim slugama koji, vidjevši da je uz pšenicu na njegovoj njivi izrastao i kukolj, pokazuje mudrost kojom se valja odnositi prema zlu. Kukolj je korov, ono što je na njivi nepoželjno. Ispočetka je neprimjetan. Dok je malen, veoma je nalik žitu, ali kad izraste pokazuje različitost, plodove koji nisu poželjni za jelo. Nije ga moguće odvojiti niti poslije jer njegovo korijenje biva isprepletano s korijenom pšenice te bi se njegovim čupanjem iščupala i pšenica. Tako je potrebno da oboje rastu "do žetve". Tada će se zbiti odvajanje kukolja od pšenice, zla od dobra. No, u Evanđelju se pokazuje velika i svekolika ljubav Božja prema čovjeku. On je poslao Sina svoga da svijet spasi po njemu, a ne da bude osuđen. Ne dopušta da čovjek bude unaprijed "iščupan" iz njegova Kraljevstva nego mu do kraja ostavlja mogućnost da se odupre i othrvava zlu. Zato ne dopušta da se korov iščupa. Njiva, zemlja to je svijet. Ali to je i Crkva u tom svijetu. Reći će sv. Augustin. Crkva je kao takva polje i u tom polju rastu zajedno pšenica i kukolj, dobri i zli. Koliko li je ovaca još vani, a koliko vukova još unutra, govorio je sv. Augustin u ono vrijeme. No, Bog dopušta da i jedni i drugi zajedno rastu, i pšenica i kukolj, i dobri i zli. Bog je strpljiv. To je glavna misao današnje prispodobе. Božja strpljivost je

Misna slavlja i župni oglasi

<i>Ponedjeljak, 28. 7.</i>	18.30 Po nakani (al)
<i>Utorak, 29. srpnja</i>	18.30 + Anđelka Pribanić
<i>Srijeda, 30. srpnja</i>	18.30 U zahvalu Sv. Josipu za sve dobročinitelje Svetišta
<i>Četvrtak, 31. srpnja</i>	18.30 Po nakani (al)
<i>Petak, 1. kolovoza</i>	18.30 Po nakani (al)
<i>Subota, 2. kolovoza</i>	17.00 VOJNOVAC: Molitva svete krunice 18.30 OŠTARIJE: + Vladimir Bokulč (30.dan); Katica Kamber
<i>Dan Gospodnji 3. kolovoza</i>	10.00 OŠTARIJE: Misa za narod 12.00 CEROVNIK: + Milan, Dragan, Zdravko i Dane Turkli 16.30 SVETIŠTE: Večernjica i Sv. Misa: + Zdravko Božičević
Mlada nedjelja	17.00 SKRADNIK: Molitva svete krunice

Izdavač: pop Antun Luketić; Župni ured Oštarije; e-mail: www.zupa-ostarije.com

zapravo blagost, milosrđe, želja za spasenjem. Isus kaže: Počekajmo do zadnjega dana. ***Evangelista želi odgovoriti na pitanje o tajni zla.*** Zlo i dalje opstoji, unatoč Kristovoj uspostavi Božjega kraljevstva. Pitamo se kako je moguće da je zlo i danas tako prisutno, da pokazuje svoju moć i da li je moguće odijeliti zlo od dobra? Kukolj - preobučen u dobro. Dobro je uvijek praćeno iskušenjem zla. Zlo je ispočetka skriveno, neprimjetno, prurušeno, često i privlačno, a svoju moć pokazuje tek kad izraste, kad ga je teško "iščupati i iskorijeniti".

Tajna zla skriva se u rečenici "Dok su njegovi ljudi spavali, dođe njegov neprijatelj, posije posred žita kukolj i ode"! Kukolj, ljuj je posijan posred žita. Znači najprije je posijano žito, ono dobro, i kasnije je posijano zlo, kukolj. Vidite, zlo ipak ne nalazimo na početku sjetve. Nema ga u Božjem planu o Kraljevstvu. ***Zlo se rađa naknadno, kao plod neposluha i nepovjerenja u Boga.*** Sijač zla ostaje nevidljiv. On posije usred žita kukolj i ode. Odlazi neprimjetan. I tako raste i uzgajamo ga zajedno s dobrim.

Braćo i sestre! Na našoj je njivi, ovoj prekrasnoj domovini Hrvatskoj, ogulinskom kraju odavna posijano dobro sjeme. Kroz minula su stoljeća ovdje živjeli toliki vrijedni i marljivi ljudi, koji su donosili plodove dobra, vjernosti, roditeljstva, čistog domoljublja, koji su uzgajali, obrađivali, trudili se, trsili oko ove zemlje. Svećenstvo, redovnici, biskupi krbavski, modruški, senjski, riječki i današnji gospićki biskup; požrtvovne i nesebične obitelji koje su bile otvorene darivanju ljuskih života, učitelji, profesori, pučki pjevači, ratari, stočari, vojnici, branitelji, generali! O koliko zdravog, nezaraženog i plodnog sjemenena je posijano u ovom kraju. Da, ali je onaj nečisti posijao i sjeme zavisti, razdora, mržnje. Možda ga nismo odmah znali prepoznati. Jer su naše misli, bile čiste misli, naši putovi bili Božji putovi.... To zlo sjeme, to suvremeno, otrovno GMO sjeme pretvorilo se u ratni vihor, u ratni pakao, odnijelo brojne žrtve, ostavilo porušena sela, brojne udovice, djecu bez roditelja, ranjene branitelje... Moramo nažalost konstatirati, da taj korijen zla nije do kraja iščupan. Ne, nije. On i dalje raste, i da se poslužimo vojničkim rječnikom, ne samo među vanjskim neprijateljima, već i unutarnjem. Među nama.

Ima još jedna stvar. U današnje vrijeme, duboko se u svima nama usađuje osjećaj straha zbog raznih životnih poteškoća, nesigurnosti, pa i zbog nezaposlenosti, ili zapošljavanja po nekoj vezi a ne stručnosti; po višoj zapovijedi. Imamo pravo stvari nazvati svojim imenom. Treba konstatirati da netko, svjesno a nevidljivo želi sve ono dobro preokrenuti na zlo, na negativno. To je taj unutarnji neprijatelj. Taj kukolj, taj neprimjetni neprijatelj je moja želja da budem prvi; da u svemu budem gospodar a ne služitelj; moj nagon da imam više od njega; moji

osobni, obiteljski pa i (stranački) neki ini interesi; Nema smisla sve nabrajati danas, jel da????? Ta borba između dobra sjemena i kukolja traje i danas i ne da nam napretka. Dobro je postalo zarobljeno, ugušeno osobnim interesima zlih. Današnja kriza ne samo gospodarska, politička već i ona moralna, govori o mnogo dubljoj krizi u našem narodu, koji se borio za procvat svoje domovine, ljepotu i njezin svekolik napredak. To se zlo, poput neprimjetnog kukolja uvlači u naše obitelji, u bračno povjerenje, u propitivanje o smislu zalaganja i predanja za druge, u iskusitva vjere, u molitvu, u povjerenje u Boga i u pitanja ima li smisla truditi se oko dobra.

Nije li izvor ove današnje krize u neodgovornosti i neosjetljivosti za čovjeka i za cjelovitost ljudskog življenja? Danas se uglavnom govori o profitu, zaradi. Ovdje na Pitomom Javoru je podignut križ. U Kristovu Križu je sadržan najveći profit, najveće djelo za druge, ne ostavljajući sebi nikakvu materijalnu korist. Za kojim ste Vi profitom jurišali kada ste odlučili braniti ovaj svoj kraj koji je bio napadan, nažalost od onih koji su isto u njemu živjeli? Jedina želja je bila želja za pobjedom, slobodom, raditi za, profitirati za svoj kraj, za svoje obitelji, za Domovinu. U mislima i srcu Vam je bila samo briga za čovjeka, sumještanina, dijete, žene.. I Isus je sebe predao na posljednjoj večeri: Ovo je moje tijelo koje će se za vas predati; ovo je moja krv koja će se za vas proliti. Tu, na ovome mjestu prilijevala se ljudska žrtva inspirirana Kristovom žrtvom ljubavi i sebedarja za braću, za svoj hrvatski narod. ***Krv mučenika, sjeme kršćama.*** Krv hrvatskih branitelja, sjeme boljitka i napretka naše Domovine i njenih stanovnika. Ali, boli nas kada se u Vama, našim braniteljima tako malo govori. Treba slaviti mučeništvo naših branitelja. To su sveti mučenici. Zato naš biskup želi da hodočastimo svake godine i na Udbinu - sveto mjesto svih hrvatskih mučenika. Hvala Vama! Vi ste hrvatski branitelji dobro sjeme, koje je umrlo i donijelo rod!

Imamo smisla i danas živjeti, braćo i sestre: Pozvani smo i danas nastaviti svojim životom Božje djelo spašavanja svijeta. Mi smo kao kršćani, a mnogi od vas i kao branitelji pozvani biti nositeljima nade, ne samo riječima, okupljanjima nego i djelima. Stoga želimo danas posvjedočiti na ovome mjestu da koliko je god ovo vrijeme teško, zahtjevno, ono je ipak radosno i lako. Kao pravi i zreli kršćani, zar ne, možemo i smijemo reći sa svetim Pavlom; znamo obilovati ali i oskudijevati; sve možemo u Onome koji nas jača (Fil 4,2) /str.16-17/

Da, Bog je posijao dobro sjeme na tlo ove naše domovine Hrvatske. Naša Domovina rađa dobre, svete i požrtvovne ljude. Ali, ipak je najvažnije živjeti vjeru u Krista uskrsloga. Nemojmo se zavaravati: samo živa vjera u Isusa Krista i njegovu Majku Mariju bila je kadra tijekom burne povijesti našega naroda sačuvati nas od još većih zala i potpunog nestanka. Naš napredak i budućnost vidimo samo ako zajedno živimo s Kristom. Jel jasno? I kao što sam rekao malo prije, i premda izgleda kao da se gubi vedrina, polet, očekivana novost, dobiva se dojam kao da su